Eelotsuse küsimused

1) Kui ühelt poolt vähemalt 2 100 m pikkuse peamaandumisrajaga lennuvälja infrastruktuuri parendamiseks tehtavateks töödeks ja teiselt poolt selle lennuvälja käitamiseks on ette nähtud erinevad load ja viimati nimetatud luba — keskkonnaluba — antakse ainult teatud kindlaksmääratud perioodiks, siis kas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eratööde keskkonnamõju hindamise kohta [1], mida on muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ, lisa punkti 7 alapunktis a sisalduvat mõistet „ehitamine" tuleb tõlgendada nii, et keskkonnamõju ei tule hinnata mitte ainult infrastruktuuri parendamiseks tehtavate tööde puhul, vaid ka lennujaama käitamise puhul?

2) Kas keskkonnamõju hindamise kohustus kehtib ka lennuväljale antud keskkonnaloa pikendamise puhul, s.t juhul, kui pikendamine ei kaasne käitamise muutmise või laiendamisega, samuti ka juhul, kui sellist muutmist või laiendamist taotletakse?

3) Kas juhul, kui selline keskkonnamõju hindamine toimus juba varem, näiteks tegevusloa taotlemisel, või kui lennuvälja juba käitati ajal, mil ühenduse või siseriiklik seadusandja kehtestas keskkonnamõju hindamise kohustuse, tuleb keskkonnamõju hindamise kohustust lennuväljale antud keskkonnaloa pikendamise raames teistmoodi hinnata?

[1] EÜT L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248.

Eelotsusetaotlus, mille esitas High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) 20. juulil 2009 — T-Mobile (UK) Ltd *versus* The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Kohtuasi C-276/09)

(2009/C 267/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales)

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: T-Mobile (UK) Ltd

Vastustaja: The& Commissioners for Her Majesty's Revenue Customs

Eelotsuse küsimused

1. Millised tunnused on maksuvabal teenusel, mille „tulemusel […] toimu[b] raha ülekandmine ning millega kaasne[b] õigusliku ja finantsolukorra muutumine"?

   Täpsemalt:

   a) Kas kõnealust maksuvabastust saab kohaldada teenustele, mida muidu ei peaks osutama ükski finantsasutus, mis i) debiteerib ühte kontot, ii) krediteerib vastavalt teist kontot või iii) täidab mingit vahepealset ülesannet i) ja ii) ülesande vahel?

   b) Kas kõnealust maksuvabastust saab kohaldada teenustele, mis ei sisalda ühe konto debiteerimist ja teise konto vastavat krediteerimist, kuid mida võib — kui selle tulemuseks on rahaülekanne — tagantjärele pidada selle ülekande põhjuseks?

2. Kas kuuenda direktiivi [1] artikli 13 B osa punkti d alapunktis 3 sätestatud „maksete [või] ülekannete[ga.] seotud tehingu[te]" maksuvabastust saab kohaldada sellistele krediit- ja deebetkaardimaksete vastuvõtmise ja töötlemise teenustele, mida maksumaksja käesoleval juhul osutas? Täpsemalt, kas need teenused kuuluvad artikli 13 B osa punkti d alapunkti 3 kohaldamisalasse, kui see, et maksumaksja edastab iga päeva lõpus arveldusfailid, toob automaatselt kaasa kliendi konto debiteerimise ja maksumaksja konto krediteerimise?

3. Kas vastus küsimusele nr 2 sõltub sellest, kas maksumaksja hangib andmete edastamiseks autoriseerimiskoodid ise või oma kaarti aktsepteeriva panga vahendusel?

4. Kas kuuenda direktiivi artikli 13 B osa punkti d alapunktis 1 sätestatud „krediidi vahendamise" maksuvabastust saab kohaldada sellistele teenustele, nagu maksumaksja käesolevas asjas krediitkaardimaksetega seoses osutab, kui selliste teenuste tulemusel debiteeritakse kliendi krediitkaardikontot lisakrediidi võrra?

5. Kas „maksete [või] ülekannete[ga.] seotud tehingu[te]" maksuvabastust saab kohaldada sellistele kolmandatest isikutest agentide vahendusel tehtud maksete võimaldamise ja töötlemise teenustele, nagu maksumaksja osutab käesolevas asjas postkontorite ja PayPointi kaudu?

6. Kas „maksete [või] ülekannete[ga...] seotud tehingu[te]" maksuvabastust saab kohaldada maksumaksjale või tema agendile saadetud tšekiga tehtud maksete vastuvõtmise ja töötlemise teenustele, kui neid makseid peavad töötlema maksumaksja ja tema pank?

7. Kas „maksete [või] ülekannete[ga.] seotud tehingu[te]" maksuvabastust saab kohaldada sellistele pangakontoris tehtavate ja pangasüsteemi kaudu maksumaksja pangakontole krediteeritavate maksete vastuvõtmise ja töötlemise teenustele, nagu maksumaksja käesolevas asjas osutab?

8. Milliseid tegureid tuleb arvesse võtta, kui otsustatakse, kas tasu (nagu käesolevas asjas maksekäsitlustasu), mida maksumaksja võtab oma kliendilt seoses makseviisiga, mille klient on maksumaksjale tasumiseks valinud ning mis on lepingus eraldi sätestatud ja klientidele esitatud arvetel eraldi märgitud, on käibemaksu kohaldamise seisukohast eraldiseisev teenus?

(1) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille esitas The Court of Session (Šotimaa), Edinburgh (Ühendkuningriik) 21. juulil 2009 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs *versus* RBS Deutschland Holdings GmbH

(Kohtuasi C-277/09)

(2009/C 267/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

The Court of Session (Šotimaa), Edinburgh

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastustaja: RBS Deutschland Holdings GmbH

Eelotsuse küsimused

Sellises olukorras nagu praeguses kohtuasjas, kus

a) Ühendkuningriigi panga Saksa tütarettevõtja ostis Ühendkuningriigis autod eesmärgiga liisida need Ühendkuningriigis iseseisvale äriühingule ja tasus ostmisel käibemaksu;

b) vastavalt kohaldatavatele Ühendkuningriigi õigusnormidele loeti autode liisimises seisnenud tehing teenuse osutamiseks Saksamaal, mis vastavalt ei kuulunud Ühendkuningriigis käibemaksuga maksustamisele. Saksa õiguse kohaselt loeti need tehingud Ühendkuningriigis tehtud kaubatarneks, mis vastavalt ei kuulunud Saksamaal käibemaksuga maksustamisele. Eeltoodu tagajärg oli see, et kummaski liikmesriigis ei nõutud neilt tehingutelt käibemaksu;

c) Ühendkuningriigi pank valis oma Saksa tütarettevõtja liisinguandjaks ja määras liisinguperioodi pikkuse eesmärgiga saavutada maksueelis, mis seisnes selles, et liisingumaksetelt ei pidanud tasuma käibemaksu.

1. Kas kuuenda direktiivi (1) artikli 17 lõike 3 punkti a (nüüd käibemaksudirektiivi artikli 169 punkt a) tuleb tõlgendada nii, et see annab Ühendkuningriigi maksuhaldurile õiguse mitte lubada Saksa tütarettevõtjal maha arvata käibemaksu, mida ta maksis Ühendkuningriigis seoses kõnealuste autode ostmisega?

2. Kas esimesele küsimusele antava vastuse kaalumisel peab siseriiklik kohus laiendama oma analüüsi eesmärgiga võtta arvesse kuritarvitusi keelava põhimõtte võimalikku kohaldatavust?

3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas siis oleks autode ostmisega kaasnenud sisendkäibemaksu mahaarvamine vastuolus kuuenda direktiivi asjakohaste sätete eesmärgiga ja kas seega oleks täidetud kuritarvituse esimene tingimus, nagu seda on kirjeldanud Euroopa Kohus oma 21. veebruari 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-255/02: Halifax jt (EKL 2006, lk I-1609, otsuse punkt 74), arvestades seejuures muude põhimõtete hulgas neutraalse maksustamise põhimõtet?

4. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas siis peaks kohus asuma seisukohale, et tehingute põhiline eesmärk on saada maksueelis, nii et täidetud on kuritarvituse teine tingimus, nagu seda on kirjeldatud eelnimetatud Euroopa Kohtu otsuse punktis 75, kui iseseisvalt ja võrdselt tegutsevate poolte vahelises tehingus on nii Saksa tütarettevõtja valitud Ühendkuningriigi kliendile autosid liisima kui ka liisingulepingute tingimused koostatud seda arvestades, et saada maksueelis, mis seisneb selles, et liisingumaksetelt ei pea tasuma käibemaksu?

(1) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).